

Çiçekli Yazma

İsmail Karakurt

HECE

şiiir

İsmail Karakurt: 1964'te - Yozgat Sarıkaya Emirbey köyünde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Yozgat ve Kayseri'de tamamladı. Gazi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümünden 1989'da mezun oldu.

Yazmaya üniversitede okuduğu yıllarda başladı. İlk şiiri *Aylık Dergi*'de (1987) yayımlandı. Diğer şiir ve yazıları *Aylık Dergi*, *Albatros*, *Araf*, *Argos*, *Az Edebiyat*, *Dergah*, *Hece*, *Kanat*, *Kayıtlar*, *Kırağı*, *Kum Yazıları*, *Milli Eğitim*, *Palandöken*, *Türk Dili*, *Türk Edebiyatı*, *Yalnızardıç*, *Yedi İklim*, *Mecaz*, *Gökekin* ve *Kavuskuzeb*'te yayımlandı. *Az Edebiyat* dergisinin yayın kadrosunda yer aldı.

İlk şiir kitabı *Simurg* (MEB 1992 İstanbul) ile Türkiye Yazarlar Birliği tarafından 1992 yılı şiir ödülüne lâyık bulundu.

Evli, Mevlâna Yusuf ve Selçuk Eren adında iki oğlu var.

Çiçekli Yazma, şairin dördüncü şiir kitabıdır.

Şiir Kitapları:

Simurg (MEB Yayınları, 1992, 2005)

Mahrem Mecazlar (Hece Yayınları, 1999)

Çocukluğum Bir Çocuk (MEB Yayınları, 2009, 2017)

ÇİÇEKLİ YAZMA

İsmail Karakurt

HECE YAYINLARI

Hece Yayınları: 497

Şiir

©Hece Yayınları

Editör

Ali Karaçalı

Birinci Basım

Temmuz 2018

Kapak Tasarımı

www.sarakusta.com.tr

Teknik Hazırlık

www.hece.com.tr

ISBN: 978-605-9556-98-9

Baskı

www.ozyurtmatbaacilik.com

HECE Basın Yayın Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti.

Konur Sokak No: 39/1-2 Kızılay-Çankaya/Ankara Yazışma: P.K. 79 Yenişehir/

Ankara T: (0 312) 419 69 13 F: (0 312) 419 69 14

e-posta: hece@hece.com.tr

Sertifika No: 17672

İÇİNDEKELİR

Ön Söz / 9

NEFES

Münacat / 13
Gülün Çevresinde Naat / 14
Ali / 17
Hızır'la Buluşmak / 19
Nefes / 21

ÇİÇEKLİ YAZMA

Çiçekli Yazma / 27
Aşıboyalı Bulut / 29
Zeytin Oyalı / 30
Parmakların / 32
“Çiçeğinden Eğilmek” / 34
Bir Güzel İşaret / 36
Av Süreği / 38
Geçkin İkinciyle Ceylan / 40
Sakla O Mendili / 42
Boyun / 44
Hikâye / 45

‘TAŞRALI GEÇİYOR’

Türkiye / 49
‘Taşralı Geçiyor’ / 50
Körebe / 52
Bu Dünyada / 54
Ayrılık / 56
Eylül Gelmiş Yusuf / 57
Bazı Sözcükler / 59
Bir Şey Var Sende / 60
Aynı Uyku / 62
Az Misafir / 65
Bahar Ağrısı / 67
Ferahlık / 70
Rüya Yorumcusu Gökyüzü / 71

Erguvan Köpüğü /	72
Hüsün Terzisi /	74
Kış /	76
Posta Kutusu /	78
Yılkı Üşümesi /	79
Harf /	81
Miras /	84
Güz Yufkalarını Öpüyorum /	86
Orman /	87
Pazar Uluması /	89
Çerçi /	91

HARFLERİN GÖĞ EKİNİ İÇİN ŞİİR

Ben Mehmet Oğlu Hüseyin Alacatlı / 95

AĞAÇ KONUŞMALARI

Attar'ın Ağaçla Konuşması /	101
Ağaçların Hafızası /	103
Kırlara Gitmek /	104
Narçiçeğini Görünce /	106
Sarıköz çiçeği /	107
Çiçek Kıyıcıları /	108
Akşamsefası Konuşması /	109

DÜNYA ÇİMENİ

Çürük Yeşil /	113
Avşar /	114
Mahcup /	115
Yorum Lüksü /	117
Bozlak /	118
Türkçe Kar /	120
Tuzlu Tüfek /	121
Mirimin Hırkası Gülden /	122
Yozgat Dünlemesi /	124
Günlükleriyle Şair /	125
Yağmur İlahisi /	126

SON SÖZ / 128

Beni bunca yıl bekleten zamana
Aynı ruhun kumaşından çiçek açanlara
Göğsümden ayanlara gizli kalanlara

ÖN SÖZ

Mahcup bir ön sözdüm, okunmadım hiç
Kırdılar benden, kırıldım, duymadılar
Cambazdılar, içli değıldiler, oynadılar
Çevirdiler kitabın diğer sayfalarını

NEFES

*sevgilinin gözlerindeki zeytin siyahını
o oylum oylum kabarık şiiri*

İlhami Çiçek

MÜNACAT

Her yer çiçek tarlası olmaz, bilirim
“Yüreğimiz bir okka çiçek”
Her şey bozular ama bozulmasın
Demir tunç olmasın
Her şey bozulmasın Tanrım

Gün tuğ değil, gök de çadır
Çırpınmıyor Oğuz’un tarihi
Öpüp başa koyduğumuz ne varsa çöpte

Kudüs’ün üstü pus
Bağdat’ın kubbeleri alev
Acılarına geçit olamadığım Kerkük
Doğu Türkistan uzak, üşüyen yanımız
On yedi savaş yarası kadınlar
Yıldızı hiç gülmemiş çocuklar
Ne çok savaş
Yeryüzü ne çok kan

Ey vaha ustaları
Her yer çiçek tarlası olmaz, bilirim
Artık kara Yemen’dir dünya
Hiçbir Yusuf’un kervanı geçmez Kudüs’ten
Bizden ne atlı ne kenevir

Sen büyüsun rabbül alemin

GÜLÜN ÇEVRESİNDE NAAT

“Bir gül açsın için binbir esma okurum!”

Bir ses duydum bugün
Ruhumu alıp tabiata gittim
Gül ağacı mı ilk karşılaştığım
Geceden dalını eğmiş köz bilgisine
Selam verdim
Salavat getirdim aşkla
Bir şey yok benden ne rüzgârda ne ağaçta
Ortalık dağlar gibi derin gül kokusu
Kim yanacak kırk bir kere
Kim kanayacak

Tabiata gittim, herkesin göğü altında
Ağaçların konuşmalarına, taşlara hatta ölü kuşlara
Her şeyde hareket, ses, çırpınma
Şaşırmadım içime döndüm hayretle
Salavat getirdim aşkla
Alın teriyle ekme çıkarmak gibi
Şakaklarımda tan yeri bir öpücük
Evin içi huzur, ey can
Huzurun çiçeklenmiş kibleşi
Evimi, Tanrı evi bildim

Zambaklar içinden geçtim
Binbir esma okudum
Salavat getirdim aşkla

Tabiata gittim, tabiatsızlık çağında
Bir gül açsın için
Çiğdemler belenmiş toprağa
Bir gül açsın için
Irmaklar akmış çöle
Bir gül açsın için
Akar sular bulanmaz mı
Sularda kirli ayakların oyunları

Tabiata gittim, her şeyde büyük bir pencere
Ağaç kabukları çın çın
Kabuklarda karınca şarkıları
Karıncalar buğdayla, dünya bilgisiyle donanmış
Havada bir kuş,
Kuş dediğim
Bomboş gökyüzünde uçarken ışıkla patlayan atmaca